

POROČILO S POTI

OBISK NA UNIVERZI V JYVÄSKYLI

Od 25. 3. do 2. 4. 2006 sem prek programa izmenjave učiteljev Socrates–Erasmus gostoval na Univerzi v Jyväskylä na Finskem. Na to univerzo je vpisanih približno 15.000 študentov in ima okoli 2.300 zaposlenih. Znana je bolj po svojih tehničnih fakultetah, saj se pri njih ukvarjajo z nanotehnologijo in imajo svoj pospeševalnik subatomskih delcev. Univerza ima sedem fakultet, med katerimi je tudi fakulteta za družbene vede in v njej oddelek za filozofijo in sociologijo, v okviru katerega poteka študij socialnega dela. Trenutno študira socialno delo približno 20 študentov.

Fakulteta za socialno delo (FSD) na Univerzi v Ljubljani že dolga leta sodeluje s predavatelji socialnega dela na Univerzi v Jyväskylä, zato navezava stika za ta obisk ni bila problem. Univerza v Jyväskylä sodeluje pri vseh Erasmusovih aktivnostih tako z Univerzo v Ljubljani kot tudi z drugimi univerzami. Med FSD in oddelkom za filozofijo in sociologijo poteka redna izmenjava učnega osebja in študentov (septembra letos odhaja v Jyväskylä študentka FSD v okviru programa Erasmus, konec maja pa prihaja k nam v goste iz Jyväskylä predavatelj Teppo Kröger).

Na oddelku za filozofijo in sociologijo Univerze v Jyväskylä so mi organizirali osemurni seminar o evalvaciji programov v socialnem varstvu (vreden 2 ECTS) v okviru izbirnih predmetov. Predaval sem malo o zgodovini evalvacijskega raziskovanja, o različnih modelih evalvacije, na koncu pa sem jim predstavil, kako nameravamo v Sloveniji razviti sistem evalvacije v socialnem varstvu.

Posebne jezikovne priprave za moj obisk niso bile potrebne, saj imajo na Univerzi v Jyväskylä za mednarodne študente organizirana predavanja v angleščini, ki jo obvladam, obvladajo pa jo tudi finski študenti. Na seminar se je prijavilo 10 študentov, od tega 8 študentov iz mednarodne izmenjave. Med študenti socialnega dela sicer

nisem vzbudil zanimanja, saj mislim, da le ena od študentk in študentov, ki so se seminarja udeležili, študira socialno delo, pa še v to nisem popolnoma prepričan. Sem pa bil zato zanimiv študentom političnih ved. Študentke in študentje so bili pozorni in jih ni bilo težko vplesti v diskusijo. Po seminarju so mi rekli, da je bil zanimiv in mi zatrdili, da so se naučili nekaj novega.

Poleg predavanj sem opravil nekaj pogovorov s sodelavci pododdelka za socialno delo oddelka za filozofijo in sociologijo, na katerih smo primerjali svoje delo, študijski proces in obravnavali druge aktualne teme. V tem času so mi organizirali tudi obisk v lokalni pisarni Nacionalnega centra za raziskave in razvoj v socialnem varstvu in zdravstvu (STAKES). V okviru STAKES deluje tudi FinSoc, finska agencija za evalvacijo socialnih služb. Moram priznati, da so se mi kar sline cedile, ko sem videl, kaj in kako delajo tam. Pravzaprav bi bilo lepo, če bi kaj takega imeli tudi v Sloveniji, kar od vsega začetka poudarjamo v projektu uvajanja sistema evalvacije v socialnem varstvu, ki ga vodim.

Ogledal sem si tudi nekaj nevladnih organizacij, ki delujejo na področju socialnega varstva. V Jyväskylä imajo hišo za različne nevladne organizacije. Obenem je v tej hiši tudi občinska pisarna za pomoč, ki deluje po principu »ena vrata za vse«. Sem lahko pridejo ljudje s kakršnimi koli (zlasti socialnimi) problemi, svetovalka ali svetovalec pa jih posluša, jim pomaga načrtovati in izvesti vse potrebno za rešitev problema. Pisarna informira o pristojnih službah in možnostih, ki so na voljo, ter pomaga pri izpolnjevanju različnih obrazcev. So pa povedali, da včasih ljudem zadostuje, da s kom premeljejo svoj problem in tako sami pridejo do rešitev. Dovolj jih je le poslušati.

Posebno zanimivo se mi je zdelo, da med nevladnimi organizacijami obstaja združenje

brezposelnih, ki je zelo močna organizacija (ena največjih nevladnih organizacij na Finskem in vsekakor največja v hiši, ki sem jo obiskal). Ta ima v tej hiši med drugim tudi menzo z dvojnimi cenami, eno za zaposlene, drugo za brezposelne obiskovalce. Imajo tudi krojaško delavnico, v kateri si lahko brezposelni kaj zašijejo, lahko pa si s šivanjem tudi prislužijo kakšen sivi euro. Do pred kratkim je to združenje imelo tu tudi »banko hrane«, razdeljevalnico živil za revne.

Sodelovanje z Univerzo v Jyväskylä bo, če sodim po tem, kar sem videl in delal na svojem obisku, nedvomno v korist vsem sodelujočim.

Nino Rode